

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA BIAŁYSTOK**

z dnia ..... 2019 r.

w sprawie nadania nazwy rondu, położonemu w Białymstoku na osiedlu nr 11 - Piasta I

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.¹⁾) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rondu położonemu w Białymstoku na osiedlu nr 11 – Piasta I, w obrębie nr 17 – Bojary, obejmującemu część działki o numerze geodezyjnym 997/3, oznaczonemu kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Rondo plk. Leona Mitkiewicza-Żółtka**.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Łukasz Prokorym

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1309, 1571, 1696 i 1815

UZASADNIENIE

Z inicjatywą uhonorowania postaci przez nadanie nazwy miejscu publicznemu wystąpił Pan Tomasz Pankiewicz oraz Zarząd Stowarzyszenia „Nasze Bojary”.

Nadanie nazwy rondy podyktowane jest chęcią upamiętnienia zasłużonej postaci, jaką był pułkownik dyplomowany kawalerii Wojska Polskiego Leon Mitkiewicz-Żółtek. Całe swoje życie w kraju i na emigracji poświęcił heroicznej działalności na rzecz Polski. Mieszkał na Bojarach przy ul. Wiktorii 2.

Planowane do nazwania ronda położone jest w obrębie nr 17 – Bojary na części działki oznaczonej numerem geodezyjnym 997/3, stanowiącej własność Gminy Białystok.

Pułkownik Leon Mitkiewicz-Żółtek urodził się 20 lutego 1896 r. w Zambrowie. Służbę wojskową rozpoczął w listopadzie 1917 r. w I Korpusie Polskim generała Józefa Dowbora-Muśnickiego. W czasie wojny polsko-bolszewickiej w 1920 r. był oficerem sztabu. Następnie pełnił służbę w Biurze Ścisłej Rady Wojennej w Warszawie. Był wykładowcą w Centrum Wyszkożenia Kawalerii w Grudziądzu i Wyższej Szkole Wojennej w Warszawie. W wyniku doskonałych opinii w dniu 1 kwietnia 1932 r. został wyznaczony na stanowisko dowódcy 2 Pułku Szwoleżerów Rokitniańskich w Starogardzie Gdańskim. W 1935 r. Prezydent RP nadał mu stopień pułkownika ze starszeństwem. W 1936 r. objął stanowisko I oficera sztabu Inspektora Armii gen. dyw. Leona Berbeckiego.

Pułkownik Mitkiewicz pomimo pełnienia tak licznych wojskowych obowiązków na białostockie Bojary często powracał wraz z żoną. Spędzał tu święta i urlopy. Wszędzie gdzie przebywał tam wysławiał Białystok. Był dobrym ambasadorem naszego miasta.

Wiosną 1938 r. po przywróceniu stosunków dyplomatycznych z Litwą został attaché wojskowym w Kownie. W połowie października 1939 r. wraz z całym personelem ambasady opuścił Litwę na znak protestu wobec układu litewsko-sowieckiego, w wyniku którego Sowietzi przekazali Litwie część terytorium polskiego wraz z Wilnem.

Po przybyciu do Francji został szefem II Sztabu Naczelnego Wodza, następnie awansował na stanowisko zastępcy szefa Sztabu Naczelnego Wodza. 10 czerwca 1942 r. Naczelnny Wódz – generał Władysław Sikorski wyznaczył go na stanowisko zastępcy dowódcy 1 Dywizji Pancerniej. Obowiązki zastępcy generała brygady Stanisława Maczka objął w czerwcu 1942 r. W styczniu tegoż roku generał Sikorski wyznaczył go polskim przedstawicielem w Połączonym Sztabie Sojuszniczym przy Połączonym Komitecie Szefów Sztabów w Waszyngtonie w randze zastępcy szefa Sztabu Naczelnego Wodza. W tym najwyższym wojskowym gremium godnie reprezentował stanowisko Polski.

Po zakończeniu wojny pozostał w USA, gdzie utrzymywał się z prowadzenia wiejskiego pensjonatu. Działal w Stowarzyszeniu Polskich Kombatantów i współpracował z Radiem Wolna Europa.

Leon Mitkiewicz w latach 1945–1972 napisał około 50 artykułów oraz kilka książek: *Kawaleria samodzielna Rzeczypospolitej Polskiej w wojnie 1939*, *Wspomnienia Kowieńskie*, *Z generałem Sikorskim na obczyźnie*, *W Najwyższym Sztabie Zachodnich Aliantów 1943–1945*, *W Wojsku Polskim 1917–1921*. Swoje artykuły zamieszczał w paryskiej „Kulturze”, „Zeszytach Historycznych”, „Wiadomościach”(Londyn), „Horyzontach”(Paryż) i w innych pismach.

Za swoje zasługi zdobył wiele odznaczeń: Krzyż Walecznych (dwukrotnie), Złoty Krzyż Zasługi, Medal Niepodległości, Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918–1921 „Polska Swemu Obrońcy”, Medal Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości, Medal Sojuszniczy „Medaille Interalliee”. Był kawalerem Komandorii British Empire oraz Czechosłowackiego Orderu Orła Białego.

Zmarł w Nowym Jorku 12 grudnia 1972 r. Jego wolą było, aby prochy zostały pochowane w Polsce, w rodzinnym Białymstoku. Te ostatnie życzenie zostało spełnione i pułkownik Mitkiewicz spoczywa w rodzinnym grobie na cmentarzu farnym w Białymstoku.

Nadanie nazwy rondy, położonemu na Bojarach w pobliżu rodzinnego domu, będzie wyrazem zachowania pamięci o polskim bohaterze walczącym o wolność i niepodległość Polski.

Mając na uwadze powyższe, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.